

מיסודם של עיריית באר-שבע והאגודה לתרבות וחברה בית העם
רח' פועלי בניין באר-שבע, * טל. 4848 - 73478 - 057

מנהל החיאטרוץ : גרשון בילו
יועצי רפרטואר : עדה בן נחום, ד"ר תום-לוי
במאי בית : מייקל סול, דן רונן
חנועה : דיאן רנדל
פתוח קול : סימונה קליס

הרופא בעל כורחו

תפאורה ותלבושות: לידיה פינקוס גני

מאת: מולייר

תאורה: בנציון מוניץ

נוסח עברי: עדה בן נחום

ניהול הצגה: רות מוזס

בימוי: דן רונן

משתתפים:

הוגו ירדן	סגאנרל
מרגלית סטנדר	מרטיץ, אשתו
מייקל סול	רובר
ששי סעד	לוקה
רפי תבור	ולר
ידסי קאנץ	ז'רונט
אתי שילוני	לוסינד, בתו
אורה בר אור/עירית שילה	ז'קלין המיינקח
מזבאל רונן/דן רונן	ליאנדר

הרופא בעל כורחו

מאת: מולייר

סגאנרל, חוטב ענפים, שיכור, מכה את אשתו במקל חוך ריב. היא נוקמת בו בכך ששולחת אליו אנשים הנואשים בחיפושיהם אחרי רופא חדש ומעולה. היא עושה זאת מכיוון שסגאנרל בנעוריו שרת אצל רופא במשך כשש שנים. היא מגלה להם את הסוד שסגאנרל לעולם איננו מודה שהוא רופא אלא אם כן מלקים אותו תחילה.

לאחר שספג מלקות רבות הוא מובל אחר כבוד לבימו של ז'רונט, עשיר הכפר הנבער, על מנת לרפא את בתו שהפכה לאלמת. אלא שהיא אלמת מתוך בחירה. כי על ידי כך יידחו נישואיה עם מי שאביה בחר לה, בניגוד לרצונה ובגלל כסף. היא, אוהבת את גיבורנו הצעיר והיפה ליאנדר. סגאנרל משחק את תפקיד הרופא בהצלחה כזאת שמכל הסביבה באים לשחר לפתחו ולמצוא אצלו מרפא. בסופו של ענין משתף סגאנרל פעולה עם המאהב הצעיר, הזוג נפגש, הבת מתרפאת, האב הופך למבין והכל בא על מקומו בשלום.

מחזהו זה של מולייר נכתב בשנת 1666 כשמולייר היה בן 44 וזה עתה סיים את כתיבת "המיזנטרופ" (שונא הבריות). המחזה כתוב בסגנון פארסה ועלילתו ודמויותיו נטועות במעמד הכפר הנמוך. מולייר השתמש במחכוון במעמד זה כדי לשים ללעג ולקלס את האמונה העיוורת במדע הרפואה, שהיתה חזקה אז לא פחות מהיום, ובקרב המעמדות העליונים לא פחות מבקרב דלת העם. הוא בחר בסגנון מצחיק וגם זה ובגיבורים מגוחכים אלה, מאחר שקהלו האצילי בפריז התקשה בבליעת הגלולות שהוא האכילים והראה לקהל את דיוקנו בראי, אלא שהראי בלבד היה ממדרגה נמוכה יותר.